

กฎมณเฑียรบาล
ว่าด้วยข้าราชการในพระ ราชนันท์
เพิ่มเติม

มี พระ บรมราช โอง การ ใน พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าเห็นชอบพร้อมกันว่า ตามที่ได้
ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตรากฎมณเฑียรบาล สำหรับ ข้าราชการ
ใน พระราชสำนัก ขึ้นไว้ ก็โดย พระราช ประสงค์ จะกวดขันความประพฤติ
ของ ข้าราชการใน พระราชสำนักให้งามดีใน ที่ทุกสถาน ทั้งให้ มี การ

เล่ม ๓๒ หน้า ๓๑๓

ราชกิจจานุเบกษา

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๔๕๘

บังคับบัญชาในระหว่าง ผู้ใหญ่ ผู้ น้อย ให้ เป็น ระเบียบกัน เพื่อ ผู้ใหญ่ จะ
 ได้ มีโอกาส ตรวจสอบ ความ ประพฤติ ของ ผู้ น้อย ได้ ตลอด แต่ โดย เหตุ
 ที่ ความ นิยม ของ บกคต บาง คน บัง เกิด มี ชื่น ใหม่ แปลก ๆ กฎมณเฑียรบาล
 ที่มี อยู่ แล ยัง ไม่ เพียง พอ จึง ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ฯ ให้ เจ้า
 พระยาธรรมาธิกรณาธิบดี เต็ม หน้าที่ กระทรวง วัง ประกาศ กฎมณเฑียรบาล บัง
 เพิ่มเติม ว่า

มาตรา ๑ ตั้งแต่ นี้ ต่อไป ข้าราชการ ใน พระราชสำนัก ผู้ ซึ่ง ต้อง
 ปฏิบัติ ตาม กฎมณเฑียรบาล ว่า ด้วย ครอบครวั แห่ง ข้าราชการ ใน พระราชสำนัก
 พ.ศ. ๒๔๕๗ ตาม ที่ได้ บัญญัติ ไว้ ใน หมวดที่ ๒ มาตรา ๕ จะ ทำ การ
 โฆษณา ประกาศ ข้อ ความ อย่างใด ๆ ต่อ ประชาชน เช่น ลง แจง ความ
 ใน หนังสือ พิมพ์ ฤๅ ประกาศ ไว้ ใน ที่ แห่งใด ก็ดี ก่อน ที่ จะ ทำ เช่น นี้
 ต้อง นำ ความ ร้องเรียน ของ อนุญาต ต่อ ผู้ บังคับ บัญชา เมื่อ ได้รับ อนุญาต
 เป็น ตายลक्षणอักษร แล้ว ผู้ อนุญาต จึง จะ นำ ความ นั้น ออก โฆษณา ได้

มาตรา ๒ ถ้า ข้าราชการ ผู้ใด นำ ความ ที่ ตน มี ได้รับ อนุญาต จาก ผู้ บังคับ
 บัญชา ออก โฆษณา ให้ มี โฆษณานี้ มี รัชมณฑล ที่ ตั้ง ที่ บัญญัติ ไว้ ใน หมวดที่ ๘
 มาตรา ๔๕ (๒) แห่ง กฎมณเฑียรบาล ว่า ด้วย ครอบครวั แห่ง ข้าราชการ
 ใน พระราชสำนัก พ.ศ. ๒๔๕๗ นั้น

ประกาศ มา ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๘
 เป็น วันที่ ๑๗๘๙ ใน รัชกาล บั ดย บั ดย